

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 16 0 U 002261 25 Uvp
Banjaluka, 5.6.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Merside Bjelobrk, članova vijeća, uz učešće zapisničara Andree Granolić, u upravnom sporu po tužbi KP „Vodovod i kanalizacija“ a.d. Novi Grad (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa punomoćnik Srđan Raković, advokat iz Banjaluke, Prvog krajiškog korpusa broj 25, protiv rješenja broj 21.04/475-113/21 od 9.10.2023.godine tužene Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, u predmetu utvrđivanja prava svojine po osnovu privatizacije državnog kapitala u preduzećima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 002261 23 U od 11.10.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 5.6.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, rješenje Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 002261 23 U od 11.10.2024. godine ukida i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

O zahtjevu tužioca za nadoknadu troškova postupka odlučuje Okružni sud u Prijedoru.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je tužba protiv osporenog akta kojim je uvažena žalba Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika pravobranioca Prijedor i poništeno rješenje Područne jedinice Novi Grad broj 21.33/475-7/2020 od 20.8.2021. godine, te predmetna upravna stvar vraća na ponovni postupak i odlučivanje.

U obrazloženju rješenja sud navodi da osporeni akt ne predstavlja konačan upravni akt u smislu odredbi člana 2, 4. i 7. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), s obzirom na to da je istim uvažena predmetna žalba, poništeno rješenje od 20.8.2021. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. To upućuje da u konkretnom slučaju nije odlučeno o bilo kakvom pravu ili obavezi određenog pojedinca ili pravnog lica u kakvoj upravnoj stvari, slijedom čega je sud, temeljem odredbe člana 22. ZUS, tužbu podnesenu protiv upravnog akta koji nije konačan, odbacio.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost iz svih zakonom predviđenih razloga, ukazujući da stav suda izražen u pobijanom rješenju nije pravilan i na zakonu zasnovan. Ovo iz razloga što je rješenje tužene konačno u upravnom postupku u formalnom smislu, jer protiv istog nije dopuštena žalba, pa se mogao pokrenuti upravni spor u skladu sa pravnom poukom datom u osporenom aktu, a koju je sud

zanemario. Tužba u upravnom sporu je podnesena radi pravne zaštite sada zbog djelovanja tužene kao organa uprave i njenih nezakonitih uputa za postupanje, iz kojeg razloga se o tužbi moralo odlučiti, a ne da se ista odbaci kao nedopuštena. Zaključuje da je upravni akt, odnosno rješenje tužene od 9.10.2023. godine bilo konačno, jer je doneseno na osnovu žalbe jednog od zainteresovanih lica, odnosno isto je doneseno po pravnom lijeku, tako da nema mjesta primjeni odredbe člana 7. stav 1. ZUS, kako to pogrešno tumači sud u pobijanoj presudi (pravilno: rješenju). Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje uz nadoknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.516,25 KM.

U odgovoru na zahtjev tužena ostaje kod svih navoda iz obrazloženja osporenih rješenja, bez konačnog prijedloga u odnosu na zahtjev.

Zainteresovano lice Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika pravobranioca Prijedor, nije dalo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijano rješenje i spise predmeta na osnovu odredbe člana 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa predmeta proizilazi da je prvostepenim rješenjem od 20.8.2021. godine utvrđeno pravo vlasništva u korist tužioca sa 1/1 dijela na nepokretnostima koje su bile predmet privatizacije. Žalbu zainteresovanog lica izjavljenu protiv tog rješenja uvažila je tužena osporenim aktom, isto poništila i predmetnu upravnu stvar vratila prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Tužbu podnesena protiv osporenog akta odbacio je nižestepeni sud pobijanim rješenjem, uz razloge koji nisu pravilni, niti zasnovani na zakonu

Prema odredbi člana 7. stav 1. ZUS, upravni spor se može voditi protiv konačnog upravnog akta. Konačni upravni akt je odluka koju donosi nadležni organ uprave kojom se okončava upravni postupak u nekoj upravnoj stvari pod uslovom da protiv nje nije dozvoljena žalba ili je o žalbi već odlučio drugostepeni organ.

U konkretnom slučaju protiv prvostepene odluke dozvoljena je žalba, a što i proizilazi iz pravne pouke rješenja od 20.8.2021. godine, prema kojoj se protiv tog rješenja može izjaviti žalba Republičkoj upravi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, ovdje tuženoj, u roku od 15 dana. Zainteresovano lice je iskoristilo to pravo, te je protiv prvostepenog rješenja izjavilo žalbu koju je tužena osporenim aktom uvažila, pobijano rješenje poništila i predmetnu upravnu stvar vratila na ponovni postupak i odlučivanje, čime je taj akt stekao svojstvo konačnosti.

Da se radi o konačnom upravnom aktu proizilazi i iz uputstva o pravnom sredstvu kojim je tužena u osporenom aktu obavijestila stranke da je to rješenje konačno u upravnom postupku, te da se protiv istog može pokrenuti upravni spor kod mjesno nadležnog okružnog suda u roku od 30 dana od dana prijema tog rješenja. Saglasno tom obavještenju, tužilac, koji je bio nezadovoljno osporenim aktom, protiv istog je predmetnom tužbom pokrenuo upravni spor shodno odredbi člana 7. stav 1. ZUS.

Stoga, tužilac pravilno ukazuje da pobijano rješenje kojim je nižestepeni sud odbacio tužbu, nije na zakonu zasnovano, jer je rješenje tužene od 9.10.2023. godine bilo konačno, s

obzirom na to da je doneseno po žalbi zainteresovanog lica, iz kojeg razloga su bili ispunjeni uslovi da se protiv osporenog akta tužbom pokrene upravni spor.

Slijedom navedenog, pobijanim rješenjem ostvaren je razlog povrede pravila postupka iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa je zahtjev tužioca na osnovu odredbe člana 40. ZUS, uvažen na način da je pobijano rješenje ukinuto i predmet vraćen nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odluka o troškovima spora zasniva se na odredbi člana 49. stav 4. ZUS, u vezi sa članom 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Andrea Granolić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić